

saadan Maade, som de skulde udfylde den, og Forholdet er, som jeg nævnte, det, at gotisk Skrift langt fra er affaffet overalt, men endnu meget hyppig anvendes. Man har sagt mig, at i de øvre Klasser i Realskoler, Kommuneskoler og Borgerskoler, eller hvad de nu hedde, læres der gotisk Skrift, men dette er ikke tilstrækkeligt; der er Mange, der gaa ud fra disse Skoler uden at komme saa vidt, og jeg veed heller ikke, i hvor stor en Udstrækning der i hine Klasser læres gotisk Skrift. Jeg forlanger ikke, at Eleverne skulle lære at skrive den, men kun, at de skulle kunne læse den. Disse unge Mænd vilde jo ellers være udelukkede fra den Bruubarhed, de bortset derfra kunde have for Diebliffet, ikke at tale om, at hele Fortidens Skrift, der jo for den allerførste Del er gotisk Skrift, vilde de være udelukkede fra at læse. Jeg veed som sagt ikke, om dette er almindelig bekjendt, men jeg skal tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

Thorup: Hvad der navnlig har foranlediget mig til at begjære Ordet, er Udtalelser, der fremkom i Gaarsmødet fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Wem), der gik ud paa, for det Første at faae bevilliget et Beløb paa Finantsloven til en Baadehavn ved Bornholm, og for det Andet om Forstaaelsen af Fiskeriloven og Dispensation af dens Bestemmelser. Med Hensyn til det Første vil jeg bemærke, at naar man ser paa Finantsloven, har man ikke hidtil været uvillig med Hensyn til Laan til Baadehavne ved Bornholm, men desuagtet maa jeg erkjende, at jeg vilde meget beklage, om man ikke ogsaa i Fremtiden vilde følge det Exempel, som tidligere Finantsudvalget og Regeringen have givet i Retning af Velvillie for Bornholm i den Henseende, fordi denne Ø er saa godt beliggende for Fiskeri. Da vi desuden maa erkjende, at Bornholm ingen Jernbane har, intet Statstilbud har faaet til Statsbaner, vil jeg gjøre Mit til, at Finantsudvalget stiller sig velvilligt med Hensyn til den paa-tænkte Baadehavn.

Derimod tror jeg, at der var nogen Misforstaaelse af Fiskeriloven i det ærede Medlems Udtalelser; det ærede Medlem henviste til § 11 i Fiskeriloven, i Følge hvilken den høitærede Minister kunde dispensere fra den nævnte Lov, og mente, at gjorde han ikke det, vilde Følgen blive, at Fiskerne ikke kunde fiske i disse henholdsvis 50 eller 100 Favnes Afstand ud for Aløb eller Bækkes Udløb i Havet, hvorimod Godseierne kunde tage Alt, hvad der kom

op i Naer eller Bække, at de kunde fiske Ørreder, saa meget som de vilde, kunde gjerne tage dem allesammen, det forhindrede Loven ikke. Det ærede Medlem maa imidlertid se §§ 52 og 53 i den nævnte Fiskerilov sammen med § 11, thi det er jo saa, at i den Tid, Ørreden gaar op i disse Vandløb, maa den ikke fanges, da den i denne Tid er fredet. Nu vil jeg indrømme det ærede Medlem, at Tidsbestemmelserne for Fredningen i Paragrafen maatte ere mindre heldige, og jeg er tilbøielig til at tro, at de burde rykkes noget frem, saaledes at Ørrederne blev fredede i det Mindste fra November, men det have Beboerne Lov til i Henshold til den nævnte Lov; det burde nu vist være saaledes, at ved Bornholm kom Fredningstiden noget tidligere end som ved Loven er bestemt. Altsaa, i den Tid Ørreden gaar op i Naer og Bække, kan Beboerne ikke fange den, fordi den da burde være fredet, og i den Tid, den ikke gaar op, tager Beboerne den selvfølgelig ikke. Paa den anden Side skal jeg indrømme, at Ministeren nok kunde gjøre Undtagelser fra de 100 eller 50 Favnes Afstand for Bornholms Vedkommende med Hensyn til den Tid, da Enhver ellers maa fange dem; thi Rystforholdene ved Bornholm ere jo væsentlig forskellige fra dem de fleste andre Steder. Derovre burde man maasse have Lov til at fange den nævnte Fisk ud for Naer og Bække i den Tid, den ikke er fredet.

Da jeg har Ordet, skal jeg komme lidt nærmere ind paa Fiskeriet andre Steder i Landet og navnlig dvæle lidt ved den Maade, hvorpaa Kontrollen ved Limfjorden har kontrolleret Fiskeriet i Sommerens Løb. Det vil erindres, at jeg ved Behandlingen af et mindre Fiskerilovforslag her i Thinget udtalte, at man maatte være meget varsom og lempelig i Vegenhelsen med Overholdelsen af de vedtagne Bestemmelser i Fiskeriloven. Det forekommer mig nu, at Kontrollen i Limfjorden har været temmelig streng i dette Naer. Det er jo en bekjendt Sag, at de tidligere gjældende Masser, der have gjældt fra 1857 indtil nu, igjen bleve foreslaaede og vedtagne i den nævnte Lov, og det blev ligeledes ogsaa vedtaget, at de skulde bindes over samme Skjelde som hidtil. Jeg drager det frem her, fordi enkelte Medlemmer, der have siddet i Udvalget, have lagt Skylden paa mig for, at Kontrolløren har taget mange Fiskere i Limfjorden, og idet uagtet disse Medlemmer ikke selv have stillet Vædringsforslag til Forandring, hvilket Vædringen viser, som jeg her holder i min Haand. Jeg tror nu, det er uheldigt, at Kontrollørerne have vist sig strengere end